

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Adjusting to the new world, Japanese opinion leaders of the Taishō generation and the outside world, 1918-1932
Stegewerns, D.

Citation

Stegewerns, D. (2007, June 14). *Adjusting to the new world, Japanese opinion leaders of the Taishō generation and the outside world, 1918-1932*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/12151>

Version: Not Applicable (or Unknown)
License: [Leiden University Non-exclusive license](#)
Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/12151>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Stellingen

behorende bij het proefschrift van Dick Stegewerns, *Adjusting to the New World – Japanese Opinion Leaders of the Taishō Generation and the Outside World, 1918-1932*

- 1 De opinieleiders ten tijde van het Japanse interbellum (1918-1932) kunnen opgedeeld worden in twee generaties met een verschillend wereldbeeld, de Taishō-generatie (geboren in de 1870er jaren) en de vroege Shōwa-generatie (geboren in de 1880er en 1890er jaren).
- 2 Opinieleaders zijn het meest invloedrijk op middelbare leeftijd; tot hun 35e zijn velen nog bezig hun stem en hun publiek te vinden, na hun 50e wordt de kloof met jongere generaties te groot. In het Japanse publieke debat in de gedrukte media over het buitenlandse beleid vindt rond het midden van de 1920er jaren een omslag plaats als een natuurlijk gevolg van het wegwijnen dan wel afsterven van de oudere Taishō-generatie en de groeiende prominentie van de jongere vroege Shōwa-generatie. De scheiding en wisseling der generaties werd verhevigd door het imminente gevaar van de nationalistische hereniging van China, die een ieder dwong om kleur te bekennen.
- 3 De indeling van de opinieleiders in voorstanders van ‘internationale samenwerking’ (*kokusai kyōchō*) en voorstanders van ‘een autonoom beleid’ (*jishu gaikō*) dan wel tussen internationalisten en Azianisten is weinig zinvol. De scheiding der kampen was in de praktijk voornamelijk afhankelijk van het feit of men China als een (toekomstige) gelijke staat dan wel natie kon zien of niet en welke invulling men gaf aan het ancien régime dat als object ter hervorming diende.
- 4 Na de Eerste Wereldoorlog deelden de Japanse opinieleiders de inzichten dat de naoorlogse wereldorde voornamelijk gebaseerd was op economische sterkte, dat oorlogsvoering derhalve een nieuw tijdperk van totale oorlog betreden had, en dat Japan in dit nieuwe economische tijdperk meerdere fundamentele zwaktes kende, maar ook een evolutionistisch optimisme en het zelfbeeld van de intellectueel als gids van het volk.
- 5 Hoewel het vredesverdrag van Versailles van 1919 en de oprichting van de Volkenbond in 1920 slechts lauwe en afstandelijke reacties wisten op te wekken, was de impact van de Washington Conferentie van 1921-22 op de Japanse opinieleiders groot.
- 6 Het Mantsjoerije-incident van 1931 dient niet gezien te worden als de aanleiding voor een verschuiving in het Japanse denken over het buitenlands beleid, want deze vond reeds eerder plaats als gevolg van de voornoemde machtswisseling der generaties.
- 7 In de loop van de 1920er jaren neemt Europa een steeds kleinere plaats in binnen het wereldbeeld van de Japanse intellectuelen en krijgt het meer en meer de status van een historisch referentiekader en cultuurmuseum toebedeeld.

- 8 Hoewel de twee bovengenoemde generaties beiden zochten naar een regionalistische oplossing van het probleem van Japans relatieve economische zwakte ten opzichte van de Verenigde Staten is het debat in de Japanse media over het buitenlands beleid in de 1920er jaren zo goed als gespeend van Azianistische argumenten. De term 'Azië' krijgt vaak een negatieve invulling en in het Japanse gebruik draait Azië zelden om meer dan China en is Japan zelf, net zoals tegenwoordig, meestal niet inbegrepen.
- 9 In bovengenoemd debat wordt tevens zelden aandacht besteed aan Japanse particularistische instituties en concepten als het keizerlijk huis en de '*kokutai*', het unieke karakter van de Japanse natie als een uitverkoren volk.
- 10 Het grote keerpunt in de (Westerse) wereldgeschiedenis aan het einde van de Eerste Wereldoorlog is tevens een groot keerpunt in de moderne Japanse geschiedenis.
- 11 Men moet er op bedacht zijn cosmopolitanisme en internationalisme niet door elkaar te halen; de eerste gaat vaak gepaard met een ontkenning van staat en natie terwijl de laatste de samenwerking tussen staten en naties juist als basis heeft.
- 12 Gezien het feit dat aanhangers van de verschillende grootheden (eigen) volk, natie, en staat vaak onder dezelfde noemer worden gerangschikt van 'nationalisten', kan het geen kwaad om een iets duidelijker onderscheid aan te brengen in ons gebruik van de term nationalisme.
- 13 Grensoverschrijdend regionalisme lijkt de trend van deze tijd als het antwoord op de (schijnbare) dreiging van door de Verenigde Staten dan wel multinationals opgelegd globalisme en het gevaar van etnisch reinigend nationalisme, maar regionalistische projecten missen zowel in het vooroorlogse als in het huidige Japan een stabiele en gezonde voedingsbodem omdat meer dan negentig procent van de bevolking zich niet Aziaat voelt.
- 14 Het is ironisch dat de strijd door rechtse nationalisten voor de term '*Dai Tō-A sensō*' (Greater East Asian War) in plaats van het officieus verordonneerde '*Taiheiyō sensō*' (Pacific War) uiteindelijk zou kunnen leiden tot een realistische aanscherping van het beeld ten opzichte van de door Japan gevoerde oorlog, namelijk dat van een '*Tō-A taisen*' (Large-Scale East Asian War) dan wel het recentelijk in academische kringen opgeld doende '*Ajia Taiheiyō sensō*' (Asia Pacific War) waarbij deze oorlog vooraleerst een onderling Aziatisch karakter heeft en waarin Japan de bevolking van de bestreden en bezette Aziatische landen het meeste leed heeft berokkend.
- 15 Het zou in deze tijd van voortschrijdende regionale integratie een goede zaak zijn om op het Japanse biljet van 10.000 yen het portret van Fukuzawa Yukichi, de man die bekend staat om zijn pleidooi Japan los te maken van Azië, te vervangen door dat van Yoshino Sakuzō, een zeldzame weldoener van de Chinese en Koreaanse zaak in het vooroorlogse Japan.
- 16 Iedereen kan Amsterdammer worden, bijna iedereen Nederlander, maar niemand Japanner.
- 17 Journalistiek vraagt om subjectiviteit, wetenschap vereist objectiviteit.